

Z miastem związana jest **legenda** o jednym z ostatnich, a może ostatnim spaleniu na stosie. Ofiarą była Barbara Zdunk oskarżona o wielokrotne podpalanie miasta. Wyrokiem pruskiego sądu w Reszlu z 22 czerwca 1808 roku, mimo rozpatrywania sprawy przez Izbę Sprawiedliwości w Królewcu, Ministerstwo Sprawiedliwości w Berlinie i w końcu króla pruskiego, Barbarę Zdunk spalono na stosie 21 sierpnia 1811 roku, na tzw. wzgórzu szubienicznym przy drodze prowadzącej do Korsze.

There is a **legend** concerning Reszel about one of the last, if not the last, death by burning. The victim was Barbara Zdunk accused of arson activities in the town. By the decision of the court of Reszel dated 22 June 1808, despite the case being considered by the Chamber of Justice in Königsberg, the Ministry of Justice in Berlin, and, finally, by the Prussian King, Barbara Zdunk was executed on 21 August 1811 on the so-called gallows hill near the road leading to Korsze.

zwiedzaj **RESZEL**.pl

OFICJALNY SERWIS TURYSTYCZNY MIASTA I GMINY RESZEL

THE OFFICIAL RESZEL TOURISM WEBSITE

HISTORIA

W 1241 roku na miejscu dawnej osady Prusów Krzyżacy wzniesli drewniany zameczek, który podczas kolejnych powstań pruskich był niszczony i odbudowywany. Od 1254 roku należał do biskupów warmińskich. Obok niego lokowano miasto, które w 1337 roku otrzymało prawa miejskie chełmińskie. W drugiej połowie XIV wieku w miejscu drewnianego zameczku wybudowano murowany zamek, w którym miało siedzibę komornictwo dóbr biskupich. Od roku 1466 Reszel był w inkorporowanych do Polski Prusach Królewskich. Był kwitnącym ośrodkiem rzemiosła w tym złotnictwa, kowalstwa i stolarstwa artystycznego. Do rozbiórów Reszel znajdował się na autonomicznym obszarze podległym biskupom warmińskim. Liczył 3000 mieszkańców i był jednym z trzech największych miast Warmii. W roku 1772 znalazł się pod zaborem pruskim. W 1806 roku miasto w znacznej części zostało zniszczone przez pożar. Leżące na uboczu głównych szlaków komunikacyjnych i pozbawione kolei (połączenie kolejowe uzyskało w 1908 roku) zaczęło podupadać. W roku 1939 Reszel liczył 5100 mieszkańców. W wyniku działań wojennych zniszczeniu uległo 30% miasta. Do 1945 roku należał do Prus Wschodnich. Po wojnie został odbudowany.

HISTORY

In 1241, in the place of a former Prussian settlement, the Teutonic Order raised a wooden castle that was then destroyed and rebuilt during the numerous Prussian attacks. Since 1254, the castle belonged to the bishops of Warmia. Near the castle, a town was raised which was granted town status under Chełmno Law in 1337. In the second half of the 14th century, the wooden castle was replaced with a brick-built one, which served as the seat of the bishop church vogt. Since 1466, Reszel (in German: Rößel) was a part of the Royal Prussia merged with Poland. Reszel was a center of craftsmanship, including goldsmithing, smithery, and artistic carpentry. By the Partitions of Poland, Reszel was located within an independent area subject to bishops of Warmia. It had 3000 inhabitants and was one of the three largest towns in Warmia. Since 1772, it was under the Prussian Partition. The fire in 1806 destroyed a major part of the town. Reszel started to lose its importance, being located far from main communication routes and without railway (rail connection was established in 1908). In 1939, Reszel had 5100 inhabitants. About 30% of the town was destroyed because of the war. It belonged to Eastern Prussia until 1945. The town was rebuilt after the war.

